

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 154-1913)

Originalt emne

Brandinspektør, Underbrandinspektør, Brandassistent

Brandvæsen

Bygningsinspektør, Bygningsassistent

Bygningsvæsen

Lønninger

Pension

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 3. juli 1913](#)
- 2) [Byrådsmødet den 10. juli 1913](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 3. juli 1913 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 154-1913)

Andragende fra Bygningsinspektøren om Afsked med Pension fra 1. Oktober d. A. at regne.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. juli 1913 - side 4

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

Andragende fra Bygnings- og Brandinspektør Springborg om Afsked med Pension fra 1. Oktober d. A. at regne.

Formanden oplyste, at Brandkoinmissionens Flertal i sin Erklæring udtalte, at det beklagede den af Brandinspektøren tagne Beslutning, som det dog under Hensyn til hans Alder ikke kunde modsætte sig, og at Kommissionens Mindretal blot anbefalede, at Ansøgningen blev bevilget. Bygningskommissionen anbefalede ligeledes, at Ansøgningen blev bevilget. Fra Kommunebogholderen forelaa der Meddelelse om, at Pensionen vilde blive 2533 Kr. 33 Øre, og Budgetudvalget havde intet at erindre mod Afskedigelsen fra 1. Oktober at regne. Taleren vilde imidlertid henstille til Byraadet, samtidig med at det bevilgede Andragendet, at rette en Tak til Springborg for hans Arbejde i Kommunens Tjeneste. Springborg havde været en omstridt Mand, men der var ingen Tvivl om, at han ogsaa havde været en meget pligtopfyldende Mand.

Simonsen kunde anbefale, at Afskeden blev bevilget, men kunde ikke forstaa, at Formanden vilde foreslaa, at der samtidig skulde rettes en Tak til Springborg, eftersom Taleren udtrykkelig i Budgetudvalget havde fremhævet, at han ikke vilde være med dertil, og det næppe var tænkeligt, at det vilde være Springborg en Tilfredsstillelse at faa Tak fra en Del af Byraadets Medlemmer, men ikke fra dem alle. Efter det Indblik, Taleren havde faaet i de af Springborg ledede Administrationsgrene, kunde han ikke være med til at takke Springborg for god Tjeneste. Skulde der gives nogen Tak, vilde Taleren forlange Afstemning over, hvilken Form den skulde have.

Formanden erindrede om, at Springborgs Virksomhed strakte sig over en lang Aarrække, og udtalte, at det vilde være uretfærdigt at dømme ham efter de sidste Aars Oplevelser. Nogen upartisk Dom vilde det i saa Fald næppe blive. Man plejede at overlade til Formanden at afgøre, hvilken Form en saadan Tak skulde have.

Mikael Johansen kunde give Formandens Forslag sin Tilslutning, idet han vilde finde det ganske urimeligt, hvis der ikke skulde siges en Tak for 36 Aars Tjeneste. Det forbavsede Taleren, at Hr. Simonsen vilde blive ved med at forfølge Springborg, som i Forvejen havde lidt nok, ikke mindst ved at være blevet tilsidesat med Hensyn til Løn. Springborg havde altid til det yderste gjort sin Pligt, og den foretagne Undersøgelse havde da ogsaa tilfulde godtgjort, at der ingen Pligtforsømmelse forelaa. At der var sket Smaafejl, var muligt, men det skete i alle Administrationer. Springborg var anset og blev set op til af alle, som havde

med ham at gøre, saa det var Taleren uforstaaeligt, at man ikke engang nu ved hans Afskedigelse kunde blive fri for Angreb paa ham.

Simonsen vilde til Formandens Udtalelse om, at der ikke blev fældet nogen upartisk Dom over Springborg, sige, at det var de Medlemmer, der ønskede at takke Springborg, som ikke var upartiske. Da Afskedsansøgningen forelaa, skulde Taleren ikke fremføre noget, der kunde forkleine Springborg, men kun bemærke, at der for Tiden verserede en Sag for Retten, som antagelig vilde godtgøre, om der i den af Springborg ledede Administration havde været noget, der ikke var, som det burde være. Denne Sag, som var rejst af Springborg mod "Demokraten", omfattede kun 3 af alle de mange Anklagepunkter, der var blevet rejst mod Springborg, saa det maatte vel antages, at Hovedparten af disse var korrekte.

N. Joh. Laursen vilde understrege Formandens Ord om, at det var de mange Aars Tjeneste, der var Tale om. Det kunde ikke nægtes, at Springborg havde gjort et godt Arbejde i det lange Løb og haft en Del Fortjeneste af Byens Nybygninger i den lange Aarrække, han havde været Bygningsinspektør. Derfor vilde Taleren stemme for at yde ham en Tak.

Mikael Johansen havde i Brandkommissionen mange Gange hørt Hr. Simonsens Meningsfæller fremhæve Springborgs Dygtighed.

Harald Jensen fandt det underligt, at Formanden vilde foreslaa at yde en Tak, som han maatte vide, at Socialdemokraterne ikke vilde gaa med til. Det var forstaaeligt nok, at den yderste Side i Højre vilde sige Springborg Tak, da han havde været Højre en god Mand, men Socialdemokraterne havde han været en bitter og uforsonlig Fjende, saa man maatte kunne forstaa, at Socialdemokraterne ikke kunde gaa med til nogen Tak. Maaske havde Springborg i sin Tid under de mindre Forhold været en dygtig Embedsmand, men det kunde næppe nægtes, at hans Evner i den senere Tid havde glippet noget. De Herrer kunde imidlertid vedtage Takken, men Taleren vilde hverken stemme for eller imod.

Christensen vilde have anset det for heldigt, om Forslaget om at yde Springborg en Tak ikke var kommet frem. Det var at forudse, at Forslaget vilde møde Modstand, og Taleren kunde da heller ikke stemme for det, dels af de af andre Medlemmer alt fremførte Grunde, og dels fordi man havde mange veltjente Folk, der ikke fik ydet nogen Tak, naar de trak sig tilbage. Iøvrigt kunde Taleren ikke indse, at Takken, saaledes som Sagen havde formet sig,

vilde blive nogen særlig Glæde for Springborg, da denne jo altid havde været sikker paa de Herrers Bevaagenhed, som nu vilde sige ham Tak.

Møller fandt det kedeligt, at Byraadet ikke kunde enes om at sige Tak til en Mand, der havde tjent Kommunen i 36 Aar, og beklagede meget, at Sagen var blevet gjort politisk ved Hr. Harald Jensens Udtalelse om, at man paa Forhaand kunde vide, at Socialdemokraterne ikke vilde være med; thi dette vilde jo i Virkeligheden sige, at en Mand ikke kunde vente Tak, hvor dygtig han end var, hvis han ikke var Socialdemokrat. Det var denne Sag ganske uvedkommende, enten Springborg hørte til Højre eller ej. Det var ganske utvivlsomt, at man fra alle Sider anerkendte Springborg for en ualmindelig dygtig Brandinspektør, saa det var særdeles paa sin Plads at sige ham Tak, nu da han forlod Tjenesten, tilmed da man ikke havde forkælet ham med Hensyn til Løn.

P. Jensen syntes, at Socialdemokraterne, selv om de angreb Springborg, fordi de ikke syntes om ham, dog maatte kunne gaa med til at sige ham Tak for den lange Tid, han havde været i Kommunens Tjeneste. Taleren kunde ikke indse, hvorfor Manden skulde forlade sin Virksomhed med bitre Minder, naar det ikke var nødvendigt.

Mikael Johansen bemærkede, at det tidligere var blevet nægtet, at det var af politiske Grunde, man havde været imod, at Springborg fik Lønforhøjelse; men i Dag havde Hr. Harald Jensen erkendt, at det havde været politisk Forfølgelse. Da man ikke kunde enes om Formandens Forslag, vilde Taleren anmode om at faa Sagen udsat, saa skulde der foreligge et andet Forslag til næste Møde.

Simonsen hævdede, at hans Stilling udelukkende var dikteret af saglige Grunde, idet han havde fundet, at Springborg ikke havde været saa grundig og samvittighedsfuld, som han burde være. Det var antydnet, at Springborg havde faaet for lille Løn, men Forholdet var dog vist, at han havde været en dyr Mand. Lønnen havde været meget god, saa der var ingen Grund til at sige Tak. Forøvrigt var det ikke ubekendt, at Springborg var blevet dømt af Højesteret for Pligtforsømmelse. Taleren havde i Byraadet været med til flere Gange at udtale en Tak til Højremænd for deres Tjeneste i Kommunen, og han vilde ogsaa have været med dertil overfor Springborg, hvis han havde ment, at denne fortjente det.

Harald Jensen udtalte, at Sagen vilde have været en anden, hvis det var Koutume, at Byraadet sagde Tak til sine Embedsmænd, men Taleren mindedes ikke, at dette hidtil var sket. I dette Tilfælde var det vist mest en Venskabs tjeneste, som skulde gøres Springborg fra hans Venners Side. Saaledes som Sagerne havde formet sig de sidste Aar, var det

naturligt, at Socialdemokraterne ikke vilde være med til nogen Tak. Taleren vilde afholde sig fra at stemme.

P. Jensen syntes, man skulde enes om at sige Tak. Sagen var jo ikke saa overordentlig vigtig, og Springborg havde dog tjent Kommunen i 36 Aar. Taleren vilde bede Hr. Mikael Johansen tage sit Forslag om at udsætte Sagen tilbage.

Mikael Johansen vilde have fundet det mærkeligt, om Formanden ikke havde foreslaaet at sige lak til en Mand, der havde tjent Kommunen munen i 36 Aar. Taleren vilde gerne vide, hvorfor Socialdemokraterne ikke afskedigede Springborg, da de truede dermed, og han beklagede, at Hr. Simonsens Tale ikke var blevet holdt for aabne Døre, for saa vilde man nok have faaet at se, hvor afholdt Springborg var. Da Hr. Harald Jensen havde udtalt, at han ikke vilde stemme imod, skulde Taleren intet have imod en Afstemning, og han skulde ogsaa frafalde sit Forslag om Udsættelse, hvis der ikke skulde falde andre skarpe Udtalelser.

Det vedtoges at bevilge Afskeden fra 1. Oktober d. A. at regne med en Tak til ham for hans lange Virksomhed i Kommunens Tjeneste.

